

[Henry Christensen.]

gerne tilføje en tak for den redegørelse, den forrige landbrugsminister i virkeligheden i sin ordførertale gav, og sige, at jeg i alt væsentligt også kan give tilslutning til hr. Chr. Thomsens synspunkter. Begge de nævnte redegørelser var efter mit skøn udtryk for en erkendelse, der er bygget på en jordnær forbindelse med de problemer, vi drøfter her i tinget denne formiddag.

Det samme mener jeg derimod ikke ganske at kunne sige om den ærede ordfører for forespørgerne. Om ham og hans indlæg må jeg nok sige, at det langt mere var båret af en meget teoretisk indstilling, og da endelig hans egne teorier holdt op, påkaldte han yderligere eksperthjælp.

Man kunne nok stille sig selv det spørgsmål, om tidspunktet for denne debat er alt for velvalgt. Hvad spørgsmålene om den mere generelle landbrugsreform angår, ved vi, som det også er oplyst her, at disse for tiden underkastes en dybtgående behandling i landbokommissionen. Landbrugsministeren har omtalt en række af de direktiver og opgaver, han har givet landbokommissionen. Jeg finder, at det har været en rigtig fremgangsmåde. Jeg finder, at det også på grundlag af de erfaringer, vi har med det hidtidige arbejde, må siges, at det fremdeles må være rigtigt at prøve at skabe et bredt grundlag for de reformer i landbrugslovgivningen, vi skal søge gennemført.

Vi har nok alle sammen en fornemmelse af, at det, der er behov for, er en tilpasning til udviklingen med en smidiggørelse af reglerne og friere rammer; det var vel egentlig også hr. Morten Langes opfattelse. Men det gør, at man ikke helt kan lade være med at minde ham om, at da vi sidst behandlede jordlove her i det høje ting, var det hr. Morten Langes parti, der var afgørende for, at man fik gjort rammerne snævrere, end det ellers ville have været tilfældet. Men sådan kan det jo somme tider gå lidt mærkværdigt til.

Den anden side af problemet, som er rejst i forespørgslen, er de gældende eller vel rettere de fremtidige støtteordninger. Her må det vel være sådan, at midt i en situation, hvor landbrugsministeren forhandler hele dette problemkompleks med landbrugets organisationer, ville det være højst utænkeligt, om vi her skulle kunne fastlægge noget,

der var særlig afklaret. Man har da også tidligere respektet i det høje ting, at sådanne forhandlinger måtte føres i ro. Men resultatet af forhandlingerne må selvsagt behandles i det høje ting og vil naturligvis blive behandlet her.

Det kan vel være rigtigt på den givne foranledning at sige lidt om principperne og lidt om landbrugets situation. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Morten Lange ikke havde høje meninger om landbrugets betydning for landets økonomi, og han havde allerede reduceret landbrugets produktion til en værdi af 6 milliarder kroner. Jeg forstår, at han pr. omgående har skåret de sidste 4 milliarder kroner væk; det er jo lidt vel meget at gøre, men det reducerer naturligvis landbrugets stilling yderligere. Jeg tror imidlertid, at hr. Morten Lange forvekslede bruttoindkomsten med landbrugets eksport, som vel stadig er godt og vel 6 milliarder kr. værd. Vi ved meget vel, at industrieksporten lykkeligvis igennem de senere år er vokset stærkt, og at samfundet i meget høj grad må satse på, at industrieksporten fortsætter med at vokse stærkt. Industrieksporten udgør nu langt den største del af landets eksport, og det er både godt og gavnligt. Men det ville være meget forkert at undervurdere betydningen for samfundets hele økonomi af den eksport, som landbrugsproduktionen fremdeles er i stand til at præstere. En landbrugseksport på over 6 milliarder kr. betyder, alt afhængigt af hvordan vi gør regnestykket op, en nettovaluta-indtjening på et sted mellem 4 og 5 milliarder kr.

Jeg tror, det er her, man skal starte med at tage sit udgangspunkt. Samfundet har mange økonomiske problemer, men de senere år har vist, at måske et af de allerstørste er at få skabt bedre balance i vort betalingsforhold til udlandet. De årlige betalingsbalanceunderskud på mellem 1 og 2 milliarder kr. har været et af vore alvorligste problemer, og hvis vi nu ville tilrettelægge en landbrugspolitik, der forholdsvis hurtigt ville likvidere en nettovalutaindtjening på adskillige milliarder kroner, ville det jo betyde, at man forøgede samfundets centrale økonomiske vanskeligheder mængfold. Ingen kan dog have nogen som helst begrundet forestilling om, at der skulle være mulighed for, at de mennesker, der nu er beskæf-